

1. Ó do-bro-řeč, má du-še, Bo-hu své-mu,
vzdá-vej čest jmé-nu je-ho ve-leb-né - mu
ty, mo - je srd - ce, s ce-lou by-to-stí.
Vždy do-bro-řeč, má du-še, Ho-spo-di - nu
a ne-za-po-meň slav-ných je-ho či - nů,
všech da - rů je - ho vel-ké mi-lo-sti.

2. Chval Pána, který ze své laskavosti / odpouští
tobě všechny nepravosti / a uzdravuje tvoje nemoci. /
Od zahynutí tě vysvobozuje / a smilováním tebe
korunuje / i v každé mdlobě chce ti pomoci.

3. Slav Pána, který v štědrosti tvá ústa / vším dobrým sytí,
takže povždy vzrůstá / tvá síla jako mladé orlice. / Pán
činí stále, co je spravedlivé, / svým soudem chrání mdlé
a úzkostlivé / a ujímá se chudých nejvíce.

4. Svě cesty ukázal on Mojžíšovi / a mocné skutky své
Izraelovi. / Bůh milostivý je a laskavý. / On vždy je hotov
odpuštění dávat / a ve své lásce věrně neustávat, / všem
milosti své hojnost připraví.

5. Ač vysoko jsou nebesa nad zemí, / však milost jeho
vyšší je nad těmi, / kdo ctí ho věrně, kdo ho milují. /
Jak daleko je z východu na západ, / tak vzdálil od nás
hřích a každý náš pád, / i přestoupení naše vzdaluje.

6. Nad dětmi jak se otec slitovává, / tak Hospodin své
slitování dává / všem, kdo jsou jemu v bázni oddáni. /
On naše nitro poznal dokonale / a v paměti své chová
neustále, / že prach jsme, krátké naše trvání.

7. Hle, podobny jsou dny člověka trávě / a jako polní
květy ve své slávě: / jak na ně silný vítr povane, / hned
navrátí se v prach a porušení. / Však tvoje láska k nám se
nepromění / a navždy s námi, Pane, zůstane.

8. Nad těmi věčně milost Páně stojí, / kdo srdcem svým se
Hospodina bojí. / Svým soudem chrání syny synů těch, /
kdo smlouvu jeho věrně zachovají, / v své mysli jeho
příkázání mají, / by činili je na svých cestách všech.

9. Pán utvrdil trůn pro své panování / a nad vším vládne
jeho kralování. / Čest vzdejte jemu, jeho andělé, / mocní
vy v síle, času když každého / spěcháte splnit rozkázání
jeho, / jste hlasu jeho poslušni cele.

10. Nuž dobrořečte Pánu, zástupové, / vy služebníci
smlouvy jeho nové, / kdo vůli jeho věrně činíte. /
Vy, skutky jeho, dobrořečte jemu / a vzdejte chválu
Panovníku svému. / Má duše, vzdej mu chvály hlasité.

T: František Šebesta, Žalmy Davidovi, 1879 /
Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979
M: Pseaumes octante trois de David, 1551